

Vita sancti Briccii episcopi.

<https://hdl.handle.net/1874/328586>

ex illa die multe facte sunt que p negligentiam
non sunt scripte. Nos uero de quanto nro tem
pore aut fieri uidimus aut tactum certe cogno
uimus filere nequiuimus. adiuuante dno nro
ihu xpo qui cum patre & spu sco uiuit & regnat
p omnia secla scloꝝ amen. **EXPLICIT LIBER.**

**INCIPIT DE VITA SANCTI
BRICCI EPISCOPI.**

**CITUR POST
EXCESSU.**

beati martini tironice ciuitatis
epISCI summi & incomparabilis uiri
de cuius uirtutibUS magna apud
nos uolumina tenentur: scILICET be
brictus ad epISCATUM successit. At uERUM
hic brictus cum esset primeue
etatis iuuenis scILICET martino adhuc
uiuente in corpore multas ferebat
insidias. eo quod ab eo cur faciles res sequeretur
arguebatur. Quadam tam die dum quidam insir

mus medicinam expeteret brictum adhuc diacono
num in platea conuenit. Cui simplicit̄ ait Ecce
ego p̄stolor beatum uirū. & nescio ubi sit uel quid
opis agat. Cui brictus. Si inquit delirū queris.
respice eminus. ecce celū solito sicut amens respi
cit. Cumq; paup̄ ille occurso reddito quod petie
rat impetrass̄, brictū diaconū uir beatus mar
tinus alloquitur. En ego o bricti delirus tibi
uideor. Cumq; ille confusus hec audiens dixit
se se denegaret. sc̄s martinus ait. Nonne au
res mee ad os tuū erant. cum hec eminus loque
baris. Amen dico t̄ quia iam obtinui apud
d̄m ut post me ad pontificatus honorem ac
cederes. s; noueris te in ep̄atu multa aduersa
passurum. Brictus hec audiens irridebat eū
dicens. Nonne uerū dixi istum delira uerba
p̄ferre. Sed p̄sbiterij honore p̄ditus sepius
beatū martinū conuictis lacefcuit. Adept̄ q̄
consentientibus quib; pontificat̄ officium
orationi uacabat. quia quamquā ess̄, sup̄b̄
os uanus. castus tam̄ habebatur in corpore.
Trigesimo ordinationis sue anno ortur cont̄

cum lamentabile crimen. nam mulier ad quam cubi-
culari eius uestimenta deferrebant ad abluendum
que sub specie religionis erat. ueste mutata conce-
pit & peperit. Qua de re surrexit omnis populus tiro-
noris in ira. & totum civitatem super episcopum referunt: uolentes
eum unanimiter lapidare. Dicebant enim. Qui
pietas sancti tuam celavit luxuriam: nec nos ductus
deus finiet manus tuas indignas osculando pollui.
Illo quoque e contrario iuravit hec negante. afferte inquit
infantem ad me. Cumque oblatus fuisset; infans triginta
dies ab ortu habens: ait ad eum brictius episcopus. Adiu-
to te per ihesum christum filium dei omnipotentis. ut si ego
te genuerim coram cunctis edicas. Et ille infans
dixit sancto brictio episcopo. Non estui inquit pater meus.
Populus autem rogantibus ut quis esset pater interrogaret:
ait sanctus brictius episcopus. Non est hoc meum quod ad
me pertinet sollicitus fui. Vobis si aliquid suspexit.
per uos reseruet. Tunc magicis artibus hoc factum adse-
uerantes. insurgunt contra eum in una conspi-
ratione: thentesque sanctum brictium episcopum dicebant.
Non diutius nobis falso pastoris nomine dominaberis.
Sanctus brictius episcopus ad satisfaciendum adhuc populo pru-

nas ardentis in burro suo posuit & ad se strin-
gens usq; ad san̄ sepulchrū beati martini un-
cum p̄p̄loꝝ turbis uadit. p̄iectisq; ante san̄ sepul-
chrū prius uestimētū mustū apparuit. Illis q;
sic eum p̄sequentib; ait. Sic istud uestimentum
ab his ignib; uidetis inlesum. ita & corpus meū
a tactu mulieris sc̄tote inpollutum. Illis ū nō
credentibus. s; e contradiacentib; sc̄s brictus tra-
hitur. calūniat. eicitur ut sermo sc̄i martini ad-
impleret. noueris te in ep̄atu multa adiūsa pas-
surū. Quo cecido iustimano ep̄atum constituunt.
Deniq; brictus rome urbis papā expetit. flens
& euilans. atq; dicens. Merito hec patior quia
peccaui in sc̄o dī. & cum delirum & am̄tem uo-
caui. cui uidens uirtutes n̄ credidi. Post cui ab-
scessum. auunt turonica sac̄doti suo. Vade post
eū & exere negociū tuū. Qui si eū p̄secut; n̄ fueris.
ad nr̄m om̄ium conceptū humiliaberis. Iustim-
an; uero egressus a turonis. uercellis italie cui-
tatē adḡssus. iudicio dī p̄cussus obit peregrinus.
Turonica eius obitū audientes. & in sua malicia p̄-
durantes. ar̄nitum in eius loco constituunt.

At u' b'ctius ep̄c romam ueniens. cuncta que p
tulera pape refert. qui ad sedē aplicam residēs
plerūq; missarum sollempnia celebrauit. ibi quic
quid in scō dī deliquit deflens. Septimo ḡ anno
regressus est a roma. & cum auctoritate pape illi
turonis redire disponit. Veniens ad uicū sc̄s b'ric
tius ep̄c cui nom̄ est laudiaco. sexto ab urbe mi
liario mansionem accepit. Ar̄m̄tius u' febre cor
ripitur. media autē nocte sp̄m exalauit. Quod
p'antus b'ricio ep̄o p' uisum est reuelatum. Qui
ait sc̄s. Surgite uelocius ut ad tumultandum
fir̄m nr̄m turonicum pontificem occurramus.
Cumq; illi uenientes portam ciuitatis ingrede
rentur. ecce istum p' aliam portam mortuum
efferebant. Quo sepulto sc̄s b'ricius ep̄c in ca
thedram suam regressus est. septem postea feli
citer uiuens annis. Cui post quadragesimū
septimum ep̄atus annū defuncto. sc̄s eustachi
successit magnifice sc̄tatis. p̄stante dño nr̄o
ihū xp̄o. cui est gl̄a honor. laus. impium.
una cū coet̄no patre & sp̄u sc̄o. in sc̄la sc̄loꝝ
amez. Amen

Sancti Arsenii & qua

Lib. 1. in d. 1. m.

23. 87

Veneranda
Anno naturae eiusdem

[Faint, mostly illegible text in a cursive hand, possibly a list or index of contents.]

Ducor no. Lucor

[Faint text, possibly a signature or reference.]

Ipe Ipe

